ἂν δοκοίη, εἴ τίς μιν ἀνθρώπων ἐπιφράσαιτο οὕτω ποιέοντα. καὶ τοῖς ἀγάλμασι δὲ τουτέοισιν εὔχονται, ὁκοῖον εἴ τις δόμοισι λεσχηνεύοιτο, οὔ τι γινώσκων θεοὺς οὐδ᾽ ἥρωας οἵτινές εἰσιν.

B 5

(῾Ο ἥλιος) νέος ἐφ᾽ ἡμέρῃ . . . ἅπτεται καὶ σβέννυται.

B 6

Εἰ πάντα τὰ ὄντα καπνὸς γένοιτο, ῥῖνες ἂν διαγνοῖεν. B 7

Τὸ ἀντίξουν συμφέρον . . . ἐκ τῶν διαφερόντων καλλίστην ἁρμονίην. B 8

. . . ὄνους σύρματ᾽ ἂν ἑλέσθαι ἢ χρυσόν. B 9

Συλλάψιες ὅλα καὶ οὐχ ὅλα, συμφερόμενον διαφερόμενον, συνᾆδον διᾆδον, καὶ ἐκ πάντων ἓν καὶ ἐξ ἑνὸς πάντα. B 10

. . . πᾶν ἑρπετὸν πληγῇ νέμεται. B 11

Ποταμοῖσι τοῖσιν αὐτοῖσιν ἐμβαίνουσιν ἕτερα καὶ ἕτερα ὕδατα ἐπιρρεῖ· καὶ ψυχαὶ δὲ ἀπὸ τῶν ὑγρῶν ἀναθυμιῶνται. B 12

῞Υες βορβόρῳ χαίρουσιν. B 13